

Arrest

nr. 266 977 van 20 januari 2022
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. WIBAULT
Henri Jasparlaan 128
1060 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 15 september 2021 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 8 juli 2021 tot verlenging van de overdrachtstermijn van de Dublintransfer.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 november 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 december 2021.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. WIBAULT, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché I. LASSOUED, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 30 november 2020 diende verzoeker een verzoek om internationale bescherming (VIB) in bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

1.2. Dactyloscopisch onderzoek leidde tot treffers in het Eurodac-systeem. De treffers tonen aan dat verzoeker op 28 augustus 2020 internationale bescherming vroeg in Bulgarije en op 17 oktober 2020 in Roemenië.

1.3. Op 4 januari 2021 werd een terugnameverzoek gericht aan de Bulgaarse autoriteiten op grond van de Verordening (EU) Nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de

behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (herschikking) (hierna: de Dublin III-verordening).

1.4. Op 7 januari 2021 weigerden de Bulgaarse autoriteiten het terugnameverzoek en verwezen zij naar de verantwoordelijkheid van de Roemeense instanties.

1.5. Op 14 januari 2021 werd een terugnameverzoek gestuurd aan de Roemeense instanties.

1.6. Op 27 januari 2021 verklaarden de Roemeense autoriteiten zich akkoord met het Belgisch terugnameverzoek op basis van artikel 18 (1) c van de Dublin III-verordening.

1.7. Op 10 maart 2021 werd verzoeker gehoord in het kader van de Dublin III-verordening.

1.8. Op 5 mei 2021 nam verweerder de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater). Hiertegen werd een schorsings- en annulatieberoep ingediend bij de Raad dat is gekend onder rolnummer 261 637. In afwachting van de behandeling van het thans ingestelde beroep, velde de Raad op 10 november 2021 een tussenarrest met nr. 263 625.

1.9. Op 8 juli 2021 trof verweerder een beslissing tot verlenging van de overdrachtstermijn van de Dublintransfer.

Dit is de thans bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. In de nota met opmerkingen wordt een exceptie van onontvankelijkheid *ratione temporis* opgeworpen.

Verweerder verwoordt deze als volgt:

“Het verzoekschrift werd laattijdig ingediend en is bijgevolg onontvankelijk ratione temporis. Overeenkomstig art. 39/57, §1 van de Vreemdelingenwet kan een beroep tot nietigverklaring worden ingesteld met een verzoekschrift binnen de dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het beroep is gericht.

In casu is het verzoekschrift tot nietigverklaring gericht tegen de beslissing tot verlenging van de overdrachtstermijnen van de Dublintransfer dd. 22.07.2021 aan de post overhandigd op 14.07.2020 en aan verzoeker bezorgd op het laatst gekozen adres Manderfeld 350, 4760 Bullange. De beroepstermijn begint volgens artikel 39/57, §5, 2° van de Vreemdelingenwet te lopen vanaf de derde werkdag na het overhandigen van de post, in casu vanaf 19.07.2021

De laatste nuttige dag voor het indienen van het huidige verzoekschrift betrof derhalve 19.08.2021. Het beroep werd echter ingediend op 15.09.2021.

Verweerder merkt op dat alle beslissingen in het kader van de asielprocedure worden verstuurd naar de gekozen woonplaats - in het rijksregister aangeduid onder de code IT212 - en niet naar de verblijfplaats - in het rijksregister aangeduid onder de code IT020 - rijksregister in bijlage. Verzoeker heeft zijn adreswijziging niet per aangetekende zending meegedeeld.

Ter ondersteuning verwijst verweerder naar het artikel 51/2 van de Vreemdelingenwet: (...).”

2.2. Artikel 51/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) luidt als volgt:

“De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming indient overeenkomstig artikel 50, § 3, dient in België woonplaats te kiezen.

Zo hij geen woonplaats heeft gekozen wordt de verzoeker geacht woonplaats te hebben gekozen op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

(...)

Elke wijziging van de gekozen woonplaats moet bij een ter post aangetekende zending medegedeeld worden aan de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, alsook aan de Minister.

Onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf, is elke kennisgeving geldig wanneer ze naar de gekozen woonplaats van betrokkene verstuurd wordt bij een ter post aangetekende zending of per bode tegen ontvangstbewijs. Wanneer de vreemdeling woonplaats heeft gekozen bij zijn raadsman, kan de kennisgeving ook geldig worden verstuurd per faxpost of via elke andere bij een koninklijk besluit toegelaten betekeningwijze

(...)”

2.3. In het administratief dossier bevindt zich een *“Gegevenshistoriek RN”*. Hierin kan worden gelezen *“212 11/01/201 Gekozen verblijfplaats: Manderfeld 350, 4670 Bullange”*. Informatietype 212 staat voor de gekozen woonplaats. Het betreft een onderdeel van het wettelijk informatiegegeven van *“de administratieve toestand van de in het wachtregister ingeschreven personen”* (cf. artikel 1, 11° van het koninklijk besluit van 8 januari 2006 tot bepaling van de informatietypes, verbonden met de informatiegegevens bedoeld in artikel 3, eerste lid, van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen). Uit het administratief dossier blijkt niet dat verzoeker daarna nog een wijziging van de gekozen woonplaats heeft kenbaar gemaakt. Verzoeker houdt zulks ook niet voor in zijn verzoekschrift. In het administratief dossier bevindt zich voorts een lijst van aangetekende zendingen waaruit blijkt dat de bestreden beslissing op 19 juli 2021 werd overhandigd aan de postdiensten om deze te laten betekenen aan verzoeker op het bovenvermelde adres van woonplaatskeuze. Overeenkomstig artikel 39/57, §2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet begon de beroepstermijn te lopen op donderdag 22 juli 2021 en betrof de laatste nuttige dag om tegen deze beslissing een beroep bij de Raad aanhangig te maken derhalve vrijdag 20 augustus 2021. Gelet op de vaststelling dat het beroep op 15 september 2021 werd overgemaakt, hetzij ruim buiten de termijn van dertig dagen die is bepaald in artikel 39/57, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, is het beroep laattijdig, zoals verweerder terecht opmerkt in zijn nota.

2.4. In zijn verzoekschrift betoogt verzoeker onder het kopje *“Ontvankelijkheid”* dat hij op het ogenblik van het betekenen van de bestreden beslissing in het opvangcentrum van Sint-Truiden verbleef. Hij preciseert dat hij van Manderfeld naar Sint-Truiden verplaatst werd door Fedasil op 7 mei 2021 en dat de Dienst Vreemdelingenzaken de beslissing op een verkeerd adres heeft betekend.

2.5. Verzoeker kan echter niet worden gevolgd in zijn betoog. Dat verzoeker al dan niet woont of verblijft op de gekozen woonplaats en door Fedasil werd verplaatst van Bullingen naar Sint-Truiden doet niet ter zake. De gekozen woonplaats is immers niet meer dan het administratief adres waarnaar, in het kader van de asielprocedure, elke oproeping en kennisgeving van een beslissing rechtsgeldig kan worden verzonden. Het is verzoeker zelf die aangeeft waar hij zijn correspondentie wil ontvangen. Dit kan zijn verblijfplaats zijn of een ander adres naar keuze. Verzoeker kan dit administratief adres wijzigen maar hij dient dit kenbaar te maken op de in artikel 51/2, vierde lid van de Vreemdelingenwet vermelde wijze. Het is dus verzoeker die aan het stuur zit voor wat betreft de gekozen woonplaats. Hij heeft duidelijk kenbaar gemaakt dat dit *“Manderfeld 350, 4670 Bullange”* betreft en heeft deze gekozen woonplaats later niet gewijzigd. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de bestreden beslissing aangetekend verzonden naar dit adres en heeft dus niet laten betekenen op het verkeerde adres. De artikelen 51/2, vijfde lid en 62, § 3, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bepalen uitdrukkelijk dat elke kennisgeving rechtsgeldig is wanneer ze naar de gekozen woonplaats van de betrokkene werd verstuurd met een ter post aangetekende brief, hetgeen te dezen dus is gebeurd. Het is niet aan de Dienst Vreemdelingenzaken om uit verzoekers verhuis van het opvangcentrum van Bullingen naar het opvangcentrum van Sint-Truiden af te leiden dat zijn gekozen woonplaats niet langer het adres van het opvangcentrum in Bullingen is maar wel het opvangcentrum in Sint-Truiden. Dat verzoeker geen kennis kreeg van de bestreden beslissing via zijn gekozen woonplaats is dan ook niet te wijten aan de Dienst Vreemdelingenzaken maar aan verzoeker zelf.

2.6. Zoals gezegd bepalen de artikelen 51/2, vijfde lid en 62, § 3, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet uitdrukkelijk dat elke kennisgeving rechtsgeldig is wanneer ze naar de gekozen woonplaats van de betrokkene wordt verstuurd met een ter post aangetekende brief. Het is daartoe niet vereist dat de aangetekende brief aan de betrokkene persoonlijk wordt overhandigd noch dat de betrokkene die brief afhaalt indien hij afwezig was op het ogenblik van de aanbidding. Het feit dus dat het administratief dossier een kopie bevat van een door de postdiensten aan de Dienst Vreemdelingenzaken terugbezorgde briefomslag met daarop de aangebrachte vermelding *“ontvangt de briefwisseling niet (meer) op het aangeduide adres”* kan niet leiden tot een andersluidend oordeel. Verzoeker toont niet aan dat hij

door omstandigheden buiten zijn wil niet in de mogelijkheid was de bestreden beslissing te ontvangen op zijn gekozen woonplaats

Het beroep is derhalve onontvankelijk omdat het laattijdig werd ingediend. De in de nota opgeworpen exceptie is gegrond.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig januari tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA